

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار اقشار مختلف مردم قم - 18 دی / 1382

بسم الله الرحمن الرحيم

به شما برادران و خواهران عزیز قمی؛ به جوانان مؤمن و مردم مقاوم و طلاب و فضلای معزز حوزه علمیه قم خوشامد عرض می‌کنیم. روز نوزدهم دی بدون شك یکی از ایام الله است. این روز در تاریخ بعد از خود و مسیر حرکت در طول انقلاب و نهضت، تأثیر اساسی داشت. اگر قیام مردم قم در طلیعه این نهضت و در پیشانی انقلاب ثبت نمی‌شد، به گمان زیاد بدخواهان ملت ایران و دشمنان انقلاب حتی هویت اسلامی نهضت را هم ممکن بود انکار کنند. با این کار، قم مظهر قیام مؤمنانه مردم، مظهر اعتصام به حبل الله و مظهر «تقوموا الله مثنی و فرادی» شد. بنابراین روز نوزدهم دی نقطه عزیمت در نهضت و انقلاب اسلامی ایران است.

در این حرکت تاریخی، هم مردم قم و هم حوزه معظم و جلیل القدر علمیه قم نقش داشتند. جوانان و مرد و زن قم، قبل از آن حرکت و با آن حرکت، نشان دادند که پایبندی آنها به اسلام، لقلقه زبان نیست و حوزه علمیه قم و مراجع معظم قم در آن روز نیز ثابت کردند که ظرفیت و استعداد هدایت یک موج عظیم مردمی را در این اقیانوس بیکران دارا هستند. اینها چیزهایی نیست که زایل شود. امروز هم همان ایمان، همان مردم و همان حوزه علمیه در قم استوار است؛ لذا قم محور اساسی انقلاب بوده و خواهد بود. جوانان قم نقش و سهم بسیار بزرگ خود را فراموش نکنند. آن روز، روز شروع بود؛ امروز، روز استمرار در صراط مستقیم است. اگر آن روز آن حرکت مهم بود، امروز هم دقت و احتیاط برای زاویه نخوردن به صراط مستقیم و منحرف نشدن مهم است. خداوند متعال به پیغمبر و اصحاب پیغمبر فرمود: «ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا»؛ یعنی در این راه بمانید و استقامت کنید؛ راه را گم نکنید؛ خط را اشتباه نکنید؛ هدف را فراموش نکنید. این خطاب به ما و خطاب به همه ملت ایران است. وقتی با همان نیت و با همان عزم، یک ملت راه خود را استمرار بخشید و از تاب و توان نیفتاد - که نمی‌افتد - دروازه‌های مدینه موعود الهی - مدینه سعادت - به روی مردم باز خواهد شد. بعد از پیروزی انقلاب همه همّت دشمنان انقلاب و مستکبران در این متمرکز بود که حالا که کار از دستشان دررفت، شاید بتوانند راه این راهروان را منحرف کنند؛ همچنان که در قیام مشروطه کردند. همه یا بیشتر تلاش این بیست و پنج ساله بر این موضوع متمرکز بود که این خط الهی و این راه صحیح و صراط مستقیم گم نشود. البته فضلا، جوانان، بزرگان و مراجع معظم حوزه در این زمینه مسؤولیت سنگینی دارند؛ همه سهیمند. هوشمندی مردم، شجاعت و روح صفا و آزادی آنها - که بحمدالله در همه جای کشور متجلی است و در قم به صورت نمایانی وجود دارد - تضمین کننده تداوم این راه است.

لازم است چند جمله‌ای درباره مصیبت سنگین زلزله بم عرض کنیم؛ چون این گونه حوادث برای کشور و ملت به صورت یکپارچه دهشتناک و سهمگین است، نه فقط برای آن مردم مصیبت دیده داغدار. در این قضیه، نمی‌شود مصیبت را رها و فراموش کرد و از آن درس نگرفت. مسأله مصائب طبیعی در بینش اسلامی مسأله‌ای قابل توجه است. این مصائب هست؛ همیشه و همه جا هم هست. جان باختن انسانها و مصائب زندگی ناگزیر هست و اجتناب ناپذیر است؛ ولی در هر مصیبتی درسهایی وجود دارد که باید آنها را آموخت و از تکرار مصائب جلوگیری کرد. یک مطلب خطاب به مصیبت دیدگان بم؛ اینهایی که جوانان، پدر و مادر، فرزندان و عزیزانشان را از دست دادند - که مصیبت سنگینی برای آنهاست - عرض می‌کنم؛ یک مطلب به مردم و یک مطلب هم به مسؤولان.

مصیبت دیدگان بم بدانند که این گونه مصائب سنگین در معیار و دیوان الهی بدون اجر نیست؛ اجر هر مصیبت به تناسب سنگینی آن مصیبت است و مصیبت دیدگان باید خدا را پاسخگوی دل داغدیده و نیاز روح درهم شکسته خود بدانند؛ به خدا توکل کنند. کلام «انا لله و انا اليه راجعون» درست است؛ التیام است؛ تسلی دل مصیبت دیدگان است. آن کسی که می‌داند در مقابل هر مصیبتی - چه مصیبت طبیعی و چه مصیبت تحمیلی - که بر انسان وارد

شد، خدای متعال به او پاداش روشنی بخش می دهد که چشم و دل او را روشن می کند، به طور قهری تسلی پیدا می کند؛ این واقعیت است. خدای متعال می فرماید: «اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة»؛ صلوات و رحمت الهی بر مصیبت دیده، بزرگترین پاداش اوست. این تعارف و سرسلامتی زبانی نیست، بلکه فیض و فضل الهی بر مصیبت دیده است؛ لذا در جای دیگری از قرآن می فرماید: «هو الذي يصلى عليكم و ملائكته ليخرجكم من الظلمات الى النور»؛ صلوات الهی انسان را از ظلمت خارج می کند؛ به نور رهنمون می شود؛ تاریکیها را از انسان می گیرد. این بزرگترین دستاورد مصیبت دیده است. این عزیزان ما در مقابل این داغ عظیم و مصیبت بزرگ، خدا را به یاد داشته باشند و با او درد دل و محاسبه کنند؛ از خدا کمک و تسلی بخواهند؛ خدای متعال اجر خواهد داد.

مطلب خطاب به مردم این است که اولاً مردم سرتاسر کشور در این حادثه کار بزرگی کردند که این کار اگرچه انسانی، اسلامی و عمل به ندای وجدان و دعوت خدای متعال به برتوقوا بود، لیکن در عین حال حرکتی سیاسی بود که مردم انجام دادند و همبستگی ملی و حضور و گذشت خود را در مقابل چشم مردم دنیا نهادند و نشان دادند که به نظام اسلامی - که متصدی و مسؤول کمک رسانی است - اعتماد دارند. در رژیمهایی که مردم از حکومت جدایند، مردم خودشان وارد میدان امداد می شوند و به دستگاههای حکومتی اعتماد نمی کنند؛ مثل رژیم سابق که ما در مناطق آسیب دیده مستقر می شدیم و مردم به ما کمک می کردند؛ به دولت و حکومت اعتنا و اعتماد نمی کردند و حق هم داشتند. این جا مردم نشان دادند که به دستگاههای حکومتی؛ بسیج، کمیته امداد، هلال احمر و دستگاههای گوناگون اعتماد دارند و لطیفترین کار خود را به وسیله آنها انجام می دهند. این یک حرکت عظیم سیاسی از سوی ملت ایران بود. خیال نکنید که محاسبه گران بین المللی این چیزها را نمی بینند و نمی فهمند؛ چرا، هر جلوه همبستگی و حضور شما مردم، یک سپر دفاعی در مقابل شما از هجوم دشمن به وجود می آورد. وقتی ببینند که مردم این طور در صحنه اند و حاضر به یاری و کمک هستند و همبستگی چه بین خودشان و چه بین خودشان و دستگاههای نظام دارند، می فهمند که پنجه زدن به روی این کشور و این ملت و این نظام آسان نیست. بنابراین بنده مجدداً از کمک، حضور، دغدغه و ابراز احساسات مردم صمیمانه سپاسگزاری می کنم. البته این کمکها باید ادامه پیدا کند؛ ولو حالا کمک جنسی علی الظاهر - آن طور که مسؤولان می گویند - مورد نیاز نیست؛ اما به هر حال همیاری لازم است و یاری رساندن مردم ان شاءالله می تواند به ادامه این کار کمک کند.

مطلب دیگری که به مردم عرض می کنیم این است که این مصائب طبیعی، معلول و محصول عملکرد خود بشر است. اینها بلایی است که خود ما با کوتاهیها و سهل انگاریها برای خودمان درست می کنیم. اگر آن کسی که متکفل ساختن خانه زید و عمرو است، خود را مسؤول بداند و خوب، علمی و با دلسوزی کار کند، یا زلزله تلفاتی نخواهد داشت، یا این قدر نخواهد داشت. نتیجه ی کوتاهی این می شود که این طور خسارت سنگین؛ از دست رفتن چندین هزار نفر، پیش می آید و داغش بر دل ملت می ماند. باید خیلی احساس مسؤولیت شود. کسانی که ساختمان می سازند؛ کسانی که خانه به مردم می فروشند؛ کسانی که در دستگاههای دولتی مسؤول نظارت بر این امور هستند و کسانی که سرمایه های خود را در این راه به کار می اندازند، مسؤولند و اینها باید فکر چنین چیزی را بکنند. آن جایی که مسؤولیت و وظیفه به سراغ کسی آمد، خسارت کم می شود؛ اما آن جایی که بی مسؤولیتی شود، مصیبت پیش می آید - «فبما كسبت ايدكم»؛ «ما اصابك من سيئة فمن نفسك» - و عده ای از مردم بی گناه و مظلوم قربانی می شوند. بنابراین آحاد کسانی که در این زمینه ها فعالیت دارند، مسؤولیت دارند و باید متوجه این نکات باشند؛ خودشان خسارتها را کم کنند.

مسؤولان هم در این زمینه باید میداندار باشند و نباید بگذارند عده ای با سهل انگاریهای خود جان مردم را تهدید کنند. بم، تنها شهر ایران نیست که در خطر و معرض چنین حوادثی است؛ در همه جا این حرف هست. مسؤولان و دستگاههایی که متصدی این امورند، موظفند؛ باید دقت و رعایت کنند. نکته بعدی این است که دستگاههای مسؤول

باید در کمک رسانی و امداد هم وظایفشان را خوب انجام دهند. ما از دستگاههای مختلفی که در این قضیه فعالیت کردند، تشکر می کنیم؛ هم از هلال احمر و سپاه و ارتش و بخصوص بسیج و هم از کمیته امداد و دیگری که در این میدان وارد شدند و در این چند روز به کارهای بهداشتی، ترابری، برق و تلفن پرداختند که همه شان کارهای خوب و برجسته ای کردند؛ لیکن آن جا کار خیلی زیاد است. بنده خبر و اطلاع دارم که کمبودهایی هست و بایستی مسؤولان به این کمبودها توجه کنند و مردم مصیبت دیده را یک بار دیگر دچار مصیبت بی عدالتی و نرسیدن و بی توجهی نکنند. البته ما این مسائل را به مسؤولان تذکر داده ایم و باز هم خواهیم گفت. این مطلب را هم عرض کردیم، برای این که معلوم باشد که ما این مسائل را از مسؤولان مطالبه می کنیم و لازم می دانیم که آنها به این وظایف سنگین عمل کنند؛ نمی شود اغماض کرد.

البته در این قضیه زلزله - که مصیبت بزرگی برای مردم بود - برای عده ای از سیاست بازان بین المللی و مستکبر هم فرصت و درواقع حادثه خوشایندی فراهم شد که بتوانند کارها و اغراض سیاسی خود را دنبال کنند، که جنجال امریکاییها در این مسأله از همین قبیل است. در مقابل سیل کمکهایی که از اطراف کشور، با این حجم انبوه و عظیم، به این مردم شد و همچنین در کنار کمکهای بین المللی، کمکی هم از طرف دولت مستکبر امریکا رسید که البته برای مردم بود و مسؤولان موظف بودند که همه کمکها را قبول کنند و به جای خود برسانند؛ اما این چه ربطی دارد به این که دشمنیهای پیوسته، لاینقطع، دائمی، عمیق و بنیانی رژیم مستکبر امریکا با ملت، کشور و منافع و مصالح ایران و نظام مورد علاقه مردم فراموش شود؟! مسؤولان رژیم ایالات متحده امریکا، تاکنون به هیچ وجه نشان نداده اند که ذره ای از دشمنی خود را نسبت به نظام اسلامی و مردم ایران کم کرده باشند، بلکه در همین حال هم وقیحانه مردم، دولت و نظام را متهم کردند و متهم می کنند. دائم تهدید می کنند و چهره جنگی، خصمانه و خشم آلود به خود می گیرند، بعد از آن طرف هم دو کلمه حرف می زنند؛ پنجه چدنی خودشان را در یک دستکش حریر پنهان می کنند! نمی شود که آن دشمنیها و آن نیات شوم را ندید. البته ما اهل لجبازی نیستیم؛ اهل منطق و استدلالیم. رژیم ایالات متحده امریکا به ملت ایران سالها ظلم کرده است؛ با نظام اسلامی سالها مخالفت کرده است؛ انواع توطئه ها را علیه این ملت و نظام اسلامی به راه انداخته است؛ از رژیم غاصب صهیونیستی، با همه جنایاتی که این رژیم می کند، به طور دائم و متزاید دفاع کرده است؛ به ملت های عراق و افغانستان آن جفاها و ظلمها را کرده است و هنوز هم می کند؛ نیت شوم نسبت به نظام اسلامی و عقاید مردم و مصالح ما دارد و هر جا منافع کشور ما بوده، اگر توانسته دست اندازی کرده است که جلوش را بگیرد؛ نیت حضور قدرتمندانه در ایران و بلعیدن منابع مالی و حیاتی آن را دارد. آنچه ملت ایران را در مقابل این گونه ژستهای دروغین، هشیار و خشمگین می کند، اینهاست. این کارها را کنار بگذارد، ما با کسی لجبازی نداریم. یک ملت را این طور تهدید و تحقیر کردن، مورد تهاجم سیاسی قرار دادن، سعی در تجزیه آن ملت کردن، فشارهای گوناگون اقتصادی بر آن وارد آوردن، نظام حاکم بر آن ملت و کشور را این طور تهدید کردن و با زبان استکبار و زورگویی و قلدری حرف زدن و بعد هم یک جا لبخند دروغی تحویل دادن، باعث می شود مردم از این حرفها بدشان بیاید و خشمگین شوند.

ملت ایران ملتی است مستقل، آزاد، هوشمند و به شدت به هویت ملی و اسلامی خود علاقه مند؛ از هرگونه تهدیدی به شدت بیزار و متنفر و غیرپذیرای دخالت خارجیها و سلطه بیگانه؛ ملتی آقا و عزتمند که هر کس با این ملت از در صلح و مسالمت و دوستی و تعامل معمولی وارد شود، با ملتی خوب، پذیرا و علاقه مند روبه رو می شود؛ اما اگر کسی بخواهد به این ملت زور بگوید، تهدید کند، قصد سلطه بر آن را داشته باشد و دائم چنگ و دندان به آن نشان دهد، معلوم است که این ملت، ملتی نیست که زیر بار کسی برود.

شما ملت عزیز ایران بدانید - و می دانید - که قدرتمند هستید. همین که دشمن بیست و پنج سال است که می خواهد شما را از هویت دینی و ملی خودتان خالی کند و نتوانسته، دلیل بر قدرت شماست. همین که دشمن دست

به تهدید می زند، نشانه قدرتمندی ملت ایران است. این قدرتمندی را روزبه روز زیاد کنید و نشان دهید که در صحنه حضور دارید. هر ملتی که از صحنه بیرون رفت و فضای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور را رها کرد، سوءاستفاده کنه و بیگانه ها فوری به آن فضا می آیند و مالک و صاحب آن می شوند. کشورتان را نگه دارید. کشور برای شماست ؛ ایران برای شماست و برای هیچ کس دیگر نیست. خودتان این کشور و این نظام را با ایمان، عزم، وحدت و قدرتی که خدا به شما داده است، نگه دارید.

انتخابات در پیش است. حضور در انتخابات یکی از مستحکم ترین وسیله هایی است که این ملت می تواند آن را مثل یک زره پولادین در مقابل خود و در مقابل حمله دشمنان و سوءنیت و بد دلی مستکبران و دخالت کنندگان نگه دارد. انتخابات بسیار مهم است. آنچه که بنده در انتخابات از خدای متعال خواسته ام و می دانم که ملت عزیز ما هم همین را می خواهد، این است که انتخابات پرشور، سالم، قوی و با حضور ملت انجام گیرد و ان شاءالله خدای متعال به ملت ما توفیق دهد که نمایندگان صالح و توانمند و کارآمدی را به مجلس بفرستد. یکی از مهمترین ارکان نظام، مجلس شورای اسلامی است. اگر در مجلس نمایندگان مؤمن، بااخلاص و توانمند حضور داشته باشند، مجلس خیلی از گره ها را می تواند باز کند. مهمترین موضوعی که بنده توقع و اهتمام به آن دارم، انتخابات است. البته انتخابات میدان رقابت است و افراد بایستی با هم رقابت کنند ؛ رقابت سالم. هر کس که به این نظام معتقد و پایبند است، می تواند وارد میدان انتخابات شود. کسانی که این نظام و قانون اساسی را قبول ندارند، آمدنشان به مجلس خطاست و خودشان هم بایستی بدانند که از نظر این ملت آمدن آنها به مجلس خطاست. معلوم است کسانی که این قانون اساسی و این ملت و کارها و شعارها و راه و اهدافش را قبول ندارند، نباید به مجلس بیایند ؛ اما آن کسانی که نظام، اسلام، قانون اساسی و امام را قبول دارند، باید به میدان رقابت بیایند ؛ منتها رقابت سالم و نه رقابت لجوجانه و عنادآمیز. این جناحها و خطوط و احزاب هم از نظر بنده اعتباری ندارند. بعضی خودشان که کشمکش می کنند هیچ، سعی می کنند که رهبری و دستگاههای نظام را هم وانمود کنند که در دعوای جناحی و خطی اینها واردند! این مطلب درست نیست. بنده حزب و شخصیت نمی شناسم ؛ بنده این را می شناسم که کسی که می آید به مجلس، باید با تقوا باشد. اولین شرط تقواست: «انّ اکرمکم عندالله اتقاکم». دیگر این که باید طرفدار محرومین باشد ؛ بداند که در کشور محرومیت هست و سعی و همت او باشد که رفع محرومیت کند. باید ضد فساد هم باشد و با فساد مالی و اقتصادی به شدت و به جد، از بُن دندان و نه به لفظ، مخالف باشد، تا با فساد مبارزه کند. البته توانمند، با اخلاص و عالم هم باشد. صلاحیت بر اساس این مسائل است و مسؤولان دستگاه های مختلف - چه وزارت کشور، چه شورای نگهبان و چه دستگاههایی که در زیرمجموعه این مراکز مشغول فعالیت هستند - باید معیارشان را قانون قرار دهند ؛ زیرا در قانون این مسائل پیش بینی شده است.

اگر قانون به طور دقیق و غیرجانبدارانه از یک جناح و یک گروه و یک حزب رعایت شود، همین چیزی که ما می خواهیم، تحقق پیدا خواهد کرد. دستگاههای دولتی مراقب باشند که نقش داور را ایفا کنند. در یک بازی ورزشی داور نقش مشخصی دارد. اگر هر یک از دو تیمی که با هم مسابقه می دهند، پیروز شوند، در حقیقت داوری که خوب داوری کرده، پیروز شده است ؛ اما اگر داور رفت سراغ یکی از دو تیم - رفت سراغ این جناح یا آن خط - چه آن تیم پیروز شود، چه شکست بخورد، داور شکست خورده است. دستگاههای دولتی نقش داوری خود را حفظ کنند و مراقب باشند گرایش به این حزب و آن حزب و این جناح و آن خط پیدا نکنند. قانون را مخلصاً، خالصاً رعایت کنند ؛ همه چیز درست خواهد بود ؛ مردم هم قدرت انتخاب پیدا می کنند. البته کسانی که به عنوان نامزد انتخابات به مردم معرفی می شوند، معنایش این است که اینها صلاحیت دارند و این معرفی، امضای صلاحیت اینهاست. دستگاهها بایستی مراقب باشند که این امضاء بیهوده، خلاف و دروغ نباشد. این دروغ گفتن به مردم است ؛ هم رد کردن آدم صالح، هم پذیرفتن آدم ناصالح ؛ هر دو بد و هر دو خلاف است. دستگاهها مراقب باشند که این خلافها انجام نگیرد،

تا ان شاءالله روز انتخابات برسد و مردم نگاه کنند و با فکر آزاد و رأی درست، کسی را که به نظر خودشان صالحتر است، با شناخت و معرفت انتخاب کنند و به مجلس بفرستند. يك مجلس معتبر و آبرومند می تواند برای کشور خیلی مفید باشد.

امیدواریم پروردگار متعال تفضلات، نِعَم و رحمت خودش را از این ملت قطع نکند و همچنان که در طول این سالیان متمادی همواره حول و قوه و اراده الهی بر کمک به این ملت تعلق گرفته است، در آینده هم ان شاءالله همین طور باشد و همه مشمول ادعیه زاکیه حضرت بقیةالله ارواحنا فداه باشند.

والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته